

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

СВЯТКУЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ ЗЕМЛІ ВІД ОЗБРОЄНИХ ВОРОГІВ.

Від 15 листопада до 25 по цілому Радянському Союзу проголошено "Декаду оборони", присвячену десятимі роковинам цілковитого звільнення усіх радянських земель від контрреволюційних царських генералів та їхніх закордонних підтримувачів.

Вся радянська преса, як доносить кореспондент газети "Нью Йорк Таймс", переповнена описами боротьби Червоної армії з інтервентами та контрреволюційними генеральськими бандами, вся агітація йде під кличем: "Ми не хочемо й фунта порожньої землі, але ми не відступимо й ціля власної землі".

Відаючи належні заслуги Червоної армії, "Правда" все ж таки натискає: "Індустріалізація й колективізація сільського господарства є справжньою основою оборони Союзу Радянських Соціалістичних Республік".

Чи є Червона армія в Радянському Союзі і чи вона подібна до армій імперіалістичних країн? Червона армія в Радянському Союзі є, поруч з вивченням військового знання, величезною політичною й загально виховальною школою, а для великого числа ювінів є вона перш всего школою для вивчення грамоти.

В липні 1930 р. колективні господарства в Радянському Союзі зростаючі до 2,000 колективів щомісяця і всі вони домаються дисциплінованих і компетентних управителів.

Другим важним фактором оборони СРСР є те, що на допомогу Червоної армії стає само населення, організовані величезні організації. Зараз в СРСР є організація, що називається "Тсоавіяхем".

Ця організація вивчає своє членство військового фаху, як обходиться з газами, з ріжкими хемікалами, розвиває летунство, вона в часі маневрів висилає на поле свої відділи, збирає пожертвування на будову літаків і т. ін.

В тому то якраз і сила Радянського Союзу, в тому то його ріжниця від капіталістичних держав, що в цих останніх вигоріно з армії політику, що там вивчають в армії автоматів, а в Радянському Союзі вивчають в армії політику й розвивають загальне знання, головню економіку, в капіталістичних державах не дозволяють робітникам навіть дітнутися до зброї, а в Радянському Союзі вивчають робітників володіти зброєю.

Тому то в десяти роковини звільнення земель Радянського Союзу від ворожих армій, "Ізвестія" пишуть: "Ми побіли інтервенцію перед тим, як були ми організовані. Нині Червона армія готова, і якщо вони (інтервенціоністи) нападуть на нас, ми є приготувані перейти від оборони до наступу".

ВИСЛІД ВИБОРІВ В ПОЛЬЩІ.

Телеграми принесли вже вислід виборів до польського союму. Пілсудський дістав 247 послів на 444 усіх, тобто більшість над всіма послами інших партій.

Якось навіть несприятно вимовляти слово "вибори", коли говориться про Польщу та її останні "вибори". Бо які ж насправді вибори? "Вибори", де лісти робітничо-селянських організацій та блоків уважено, де 81 послів буйшого союму, що його розігнав Пілсудський, посаджено в тюрми, де десятки тисяч активних виборців, кандидатів, представників партій і груп заарештовано, а тисячі мітингів розбито, розігнано тодішню — чи це вибори? Коли ж до цього додати ще терор на Західній Україні, страшний катування селян, залякування їх, що коли підуть до голосування, то терор повториться з

повною силою; коли до цього додати масові арештування не тільки на Західній Україні, але й на Західній Білорусі, в самій Польщі — то це будуть по фаністському "вибори".

Вибори до польського союму відбувалися взагалі в тисках скаженого фаністського терору. Згряг Пілсудського не сподівалося ні передчим. Пенееси, що ніби стояли в опозиції до Пілсудського, на ділі схилили голову перед його чоботом. Далі підняття патріотизму і пошани до маршала інсценізовано було навіть атентат на Пілсудського. І от після всіх цих "старань" преса повідомляє про перемогу Пілсудського. Союм буде його, хоч, як телеграми кажуть, Пілсудський не матиме дві третіх більшости, щоб змінити конституцію. Дурниця. Той, хто умів отак перевести "вибори", змінить і конституцію. Зрештою — що таке конституція? Хіба тепер в Польщі влада Пілсудського йшла після конституції, от хоч би отой, що її сама ж польська шляхта ухвалила? Хіба Пілсудський заглядав в конституцію, висилаючи карні загони в Східню Галичину, чи пакуючи в тюрми цілу третину послів минулого союму? Коли ж ви такі схопе перед світом заманіфестувати двома третіми голосів для змінення паперової конституції, то й тут пенееси його вирятують.

Що ж до українців — то телеграми подали суперечні звідомлення. В телеграмі з 16 листопада повідомлялося, що українці й білоруси вибрали 62 послів, а в докладній телеграмі вже про повний вислід з 17 листопада говориться, що українці, білоруси, німці й євреї — усі разом мають 35 послів, проти 83, що вони їх мали в минулому союмі. Ця остання цифра більш правдоподібна.

Комуністи, каже та сама телеграма, вибрали 5 своїх послів. Коли так, то й це треба уважати великим здобутком. Бо, перш усього, в Польщі комуністична партія нелегальна і як така отверго у виборах виступати немогла. Всі ж лісти лівих робітничих та селянсько-робітничих організацій чи угруповань, від яких могли б кандидувати й комуністи, уряд Пілсудського з цих виборів уважав. Проте п'ять комуністів вибрано. Це свідчить, що найгірший терор фанізму не зміг вбчти і не вбе серед трудящих революційного духа.

Пілсудський побідив у виборах. Але побідив він тільки "вогнем і мечем", jakim колись трудящі і йому і його фаністської відрубують голову.

БАНКРОЦТВО СІОНІСТСЬКОЇ АВАНТУРИ В ПАЛЕСТИНІ

Зараз в англійському парламенті йде боротьба за Палестину, як за "єврейську державу" під опікою британського капіталу. Лорд Джордж атакує МекДоналда, що він зловив постанови Ліги Націй про Палестину, як мандатну територію Великої Британії, що коли він вичить Балфорову декларацію, якою проголошено сіоністичну державу в Палестині, то краще вже нехай віддасть справу Палестини назад до Ліги Націй.

Що ж то МекДоналд уряд зробив з Палестиною? Він опублікував нову декларацію про політику Англії в Палестині.

Ця "чергова "Біла книга", складена на підставі звіту про становище в Палестині, який склав тамтешній англійський комісар Сімспсон.

У декларації говориться, що в Палестині зовсім нема державної землі, яку можна було б передати євреям. Далі відзначено, що там взагалі нема вільної землі для єврейської колонізації. В Палестині всього є землі тільки 6 і пів мільйона дунамів, але не менше, як 29 відс. арабської людности зовсім не мають землі. Тим то про продаж землі євреям — годі й казати. За "Білою книгою" мають призначити урядову комісію, яка наглядатиме за продажем землі й не дозволить продавати її сіоністам.

Далі в "Білій книзі" зазначено, що англійський уряд хоче утворити в Палестині наче "законодавчі збори" з 12 членів за головуванням англійського найвищого комісара з Палестини. В цих зборах мають бути 10 арабів і 2 євреї. Сімспсон у своєму звіті заявляє, що в Палестині нема ніяких перспектив для розвитку промисловости. До того ж серед арабської людности в Палестині велике безробіття. Отже не доводиться зовсім говорити про те, щоб дозволити імміграцію євреїв до Палестини.

Нова декларація англійського уряду спричинила лемент та галас розпачу в цілому сіоністському таборі. Лідер сіоністів Вайцман на знак протесту проти декларації зрезигнував, мотнувши її тим, що, на його думку "Біла книга" англійського уряду є цілковите відмов-

БУДИНКИ ВЕЛИТНІ.

Біля Києва зачнуть незабаром будувати великі будинки по тисячі кімнат в кожному. В році 1930—31 нове житлове будівництво має дати київській людности 2 мільйони квадратних метрів нової житлової площі.

МАТЮША З "СУЄТИ", ЧИ АНДРІЮША ЛІВІЦЬКИЙ З "УНР"

Як Андрюша Лівіцький, паній чура Пілсудського, "катає" петляоріські гуси.

Пригадуєте, певно, п'єсу Карпенка-Карого — "Суєта". Там є типаж, такий куркуленько молодий — Матюша. Знає цей Матюша байку Крилова "Гуси".

"Предлинной хворостинной мужик гусей гнал в город продавая"... Батько-куркуль не натішиться з сина і як що до чого — відразу ж:

— Катай, Матюша, "Гуси"! І Матюша, захлинувшись шастям знання, а ще більше сляною — "катє".

"Предлинной хворостинной..." І в політиці є Матюші: "І, безперечно, в конкурсі на першість політичного Матюші нішній Петляора, (Петляора другий Юзефський призову) — Андрій Лівіцький повинен почитати далеко не останнє місце.

Піому таланить. Соціалістичні замовлення на петляоріські "Гуси" має ось добрих десятироків. Власно, й висунули цього Матюшу "по-Суєтному". Жив собі, був собі Андрій Лівіцький, більший-менший гуляка, місцевий-більший випивака, аж тут, трах-тарарах, рескрипт:

"І квітня 1919 р. № 626, Рівне А. М. Лівіцькому. З одержанням цього наказу не гайно вступити до виконання обов'язків міністра внутрішніх справ під страхом карної відповідальности за невиконання розпоряджень верховної влади. За директорією УНР. Член директорії А. Макаренко"

І ото з 1 квітня (число ж удаде випало!) 1919 року Андрій Лівіцький "під страхом карної відповідальности" і ходить у мотюшах, тобто в міністрах петляоріських.

Чи мало разів починаючи з Варшавського договору, привселюдно за шмат гнилої ковбаси та чарину з панської руки "катає Андрюша "Гуси". Цими днями він щастливо знову відруб своє ампула...

Панам польським гаряче на Західній Україні. Горять феєверки — шляхетський добра горять — Хмари поліцаїв, драгунський полки, за наказом Пілсудського, огнем і мечем "усмирять" сплюндорований край. Заграв пожеж та стогін мас Східньої Галичини чути по всій Європі. Навіть продажна бульварна преса Європи не може замовчувати насильств на Західній Україні. Пани змушені

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

Ріжні "брокери", які понатагали "публіку" на мільйони доларів, попалися в руки "справедливості". Та й судили ж їх! За те, що закаркали мільйонів, десятки мільйонів доларів, була "справедливості" позасуджувала їх (про людське око!), по кілька місяців в тюрму. Колись "Укр. Голос" писав, що британської справедливості таки ніхто "не збитуює", бо вона таки дуже "демократична" й "справедлива".

Одного разу комуністичний промовець сказав: "Коли голідиний безробітний робітник візьме в лекаря бохонець хліба, щоб заспокоїти голод своїх маленьких діточок, то буржуазний суд засуджує його "за злодія" на шість місяців тюрми. Коли спекулянт вкраде один мільйон доларів, то він дістане... дістане мільйон доларів".

Ось така то справедливість клясового буржуазного суду! Заступник міністра праці в онтерійським провінціоальним парламенті вкрав в однім склепі жіночий "дрес" вартости

Навіть і безробітні, як читаються таких надійних звідомлень в буржуазній пресі, то модливо, що деякі з них часом і забуваються та ставлять собі питання: "Чи ми вже працюємо, чи ні?" А все це лише "мокра митка" обдурювання.

Дехто, читаючи це, скаже, що в важиваю високіх слів, не зрозумілих для митча-робітника. Бо що ж ніби за слово "мокра митка"? Такого слова нема навіть в словарі чужих слів. Щоби це слово перевести на зрозумілу мову, то будьте терпеливі й послухайте коротенького "дража".

Одного разу робітник-аїрша пішов просто з фабрики в готель і там при "товаристві не журисі" довше забавився. Жінка чекала його вдома довший час, але коли він не повертав, вона оставила йому частину вечері. Десь о коло дванадцяті вночі повернувся аїрша до дому, сів на крилі й б не твалився, не ковбалився снігальний "Матюша". Знайшов Андрія Лівіцького предстаник польської телеграфної агенції у Відні й там відбулося "інтерв'ю", розіслане від цієї агенції по цілому світу. Інтерв'ю це й є черговий петляорісько-пілсудський "гуси".

Виявляється, що не на Західній Україні величезне напруження, а на Радянській Україні: "Напруження на Україні — рече п'аний "президент УНР" як його рекамує пілсудського преса — зростає і стає для червоної Москви щораз гірш небезпечне... Процес 45 висланих серед українців велике обурення... Щоб відвернути увагу розбурханних умів в Україні від розумчливої ситуації внутрі краю, радянська влада живає випробованого способу анклавування заколоту серед українського населення у сусідніх державах, передусім у Польді. Очевидно саботажена акція у Східній Галичині була ділом невідповідальних одинців, яких використала комуністична пропаганда в цілях загострення польсько-українських відносин... Маю глибоку надію, що державно-творчий інстинкт польського народу та дозірість українського народу та їхня добра воля й зрозуміння своїх інтересів причиняться до правдивого унормування взаємних відносин... Видовище, що й казати, починає й прооричисте. Дешеве, але достатньо бридко. Та ще Гайне кавав: "Коли собака не може гавкати передом, то робить це задом"... Андрій Лівіцький у ролі свідка пілсудчини проти західньо-українських мас! Не завидна "партія" Пілсудського...

От така історіяка з "мокрою миткою". Таку саму "мокру митку" хоче буржуазія пілсуднути безробітним. Забуває тільки одні: безробітні не є пняні й не заснуть.

"Укр. Голос" дуже придержується журналістичній "чесноті". Зробила ньюйорська газета помилку, щодо числа арештованих українських селян польським фанізмом на землях Західної України і уважала за відповідне що помилку справити, то "Укр. Голос" справив також. Цего вимагає журналістична "чеснота". Чесність перед польською шляхтою!

"Але той самий "Укр. Голос", коли поховав був Шумського та розстріляв "сотки мільйонів" української інтелігенції більшовицькою владою, то ніколи не подавав спростування. До такої брехні журналістичній "чесноті" "Укр. Голосу" не надається.

Торонтоїнські українські патріоти заявили свою лояльність до Канади, а також й старого краю. Значить, що заявили свою лояльність до канадійської влади і лояльність до влади, яка катує наших братів і сестер в старім краю. Для нас тут немає нічого дивного. Ми все говорили і писали, що українські патріоти в краю, так і тут в Канаді були, є і будуть лояльними пануючій класі, яка поневолює працюючу класу.

Українські патріоти будуть служити всім панам, а ніколи працюючій класі. Така вже їхня порода. Дражака.

НА РУНАХ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ.

Польська міністерство освіти отворило в Тернополі польську жіночу гімназію. Нову гімназію приміщено в будинку замкненої мужської гімназії з українською викладавкою мовою.